

Dao mu sve od oca u sebi
Dao majci oca u metalnu zimu

Dosita da ga se nagleda
I ja da se šuljam

I sestra moja, i brat
Pod hrastom

Što izrasta nasred kuhinje
Majka je moj otac

Otac je zefir
U majčinim očima

MEDITERAN

Boris Jovanović Kastel

GLUVONIJEMI

Bio je moj prijatelj – gluvonijem.
Zgrožen vremenom zla ćutao,
prezreo svijet ne čuvši nikoga.
Ali dok bi, umjesto jezikom, talasao rukama
galebovi bi nad obalama zagraktali.
Noću kad bi nage antičke galijske izronile
i pomjerile zvekir kapije,
naglo se budio i otvarao.
Dok galebovi ne govore umjesto nas
i ne čujemo duše brodova –
gluvonijemi smo.
O epohalnim teorijama najbudriji su
galopirajući pričali, geniji osluškivali
puls neotkrivenih planeta
ali pred mojim prijateljem –
bili su gluvonijemi.

PRIZOR

sa pustog trga

Kad je antička statua
boginje sna iz trećeg vijeka prije Isusa
napustila trg,
u elitnom butiku
kupila vjenčanicu,
vratila se na postolje
izavrнула haljinu do ramena –
ostao je nijem
kao Brodelili kameni lavovi
stoljećima i stoljećima
pred Mediteranom.

KĆERKA MEDUZA

Prolazeći pored
novopečenih moćnika, rekli su mu –
Tvoja sudbina je u našim rukama.
Koliko su bili sitni,
manji od makovog zrna,
nije ih ni primijetio.
Spustio se na obalu
da uplakanu ćerkicu
previje čistim pelenama talasa.
Ona novopečene moćnike
nikada neće upoznati.
Pored moći i htijenja
ostali su neplivači.
Tegovi santi
pod njihovom kožom

našli su zavičaj.
A, vjerujte, znatiželjni,
i vidite sa obale,
njegova kći već milione
slobodnih unučadi,
meduza u haljinicama
očekuje...

SNIJEG EVROPE I MIMOZE

U cijeloj Evropi
krajem januara 2011.
snijeg i mećava
a iz pora starog grada domovine
rastu mimoze.
Da čujem sada globaliste
kako je Sredozemlje
prevaziđeno i zamrlo.
Punokrvnije je
od njihovog atomskog progressa.
Bar u biljkama...
One su rasle prije njihove civilizacije.
Sve su, posebno mimoze,
istorijske čitanke i aritmetike za njih
i više sunaca imaju na sebi
nego što će oni na sunce
ikada i pomisliti.

ŠKOLA JEDRENJA

Na školu jedrenja stavili su katanac.
U klupi je ostao
papirnati brodić sa izrekom
Ko živi kraj mora, bliži je Bogu!
Vlasnica je rekla zbogom
kad gimnastiku vjetrova
za plovidbu
niko nije želio izučiti.
Tamo je odavno muk bez vjetra,
pauci mreže pred marinu pletu
da se na naboranu zemlju nasukam.
Ali, od jedrenja
plivati sam zaboravio
lavirinti maglinenog tla
uzoranog da bi posadili kukutu
i, kao Sokrata, vlasnicu škole otrovali.
Ne znaše da im, umorni mod
veličine i sveznalosti, niko neće doći.
Osuđeni na zdravicu među sobom
– kukutom! –
ne dočekaše da šifre maestrala
otključaju školu
i modna revija jedrilica počne!
Orodio sam se sa najvitkijom
u bijeloj prozirnoj spavaćici.
I jedriti zaboravio!

PRIJE GROTESKI

Duhovi kapetana
iz palata u kliničkoj smrti
tumaraju rivom i – za dnevnicu –
smješkaju se zakupcu muzeja,
uglađenom trgovcu svinjskim repovima...
Krik lava sa zastave svetog Marka
sjutrašnjicu preplaši na smrt.
Vino iz berbe prije epohe groteski
u čaši sa pečatom šminke
klokoće (o, naivnosti...)
gluve da nas dozove.
Svojeručno gradim lađu
da iz rešetaka bokonja u potpalublju
ne izađem
jer i sunce zarđali zlatnik oponaša.
Zabluda o košmaru istorije
i dizanje kapaka u neizvjesno –
traje.
Ali šta će biti
kad se statua djevice
poslije buđenja od pijanstva
sjeti
da je dojku u mojoj šaci zaboravila!

MARINA BEZ JEDARA

Šta da joj ponese
nakon vjekova nepoznavanja.
Buket oleandera
iz mramornog herbarija predaka.
Flašu berberskog šampanjca
iz amfore sa jedrenjaka
potonulog na zalasku iluzija.
Pjesmu o usjedjelicama
lučkog radnika od koga je
Kvazimodo kupovao stihove.
Rezbarenu figuru sa pramca
iz antikvarnice gdje je slijepi miš
gledao Njogoša sa deset odaliski
golih do pojasa i perajem od kukova.
Lulu iz Persije, možda...
da je arome odnesu među lepeze jedara.
Šta bi izabrala?
Nikad se ne vidjesmo
a već u bubrezima čujem
kako kamenje za njenu obnovu
raste...

BRIJANJE

Morski vuk
bez čina i državnih lenti
dovršio je plovidbu Odiseja,
ukotvio se pod planinama –
neobrijan!
Ni žena ga u modroj rizi

ni sin sa okom ferala
prepoznali nijesu.
Kako da se obrije
kada su ga morski ježevi
na licu
čuvali od oluja i prohujalosti
misleći da je greben!

14. IX 2015.